

Predmet: Sanski Most – Lušci Palanka (opt. Milorad Jovanović)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 8/21

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Objavljivanje presude: 08.04.2022.

Sudsko veće je donelo, a predsednica veća sudija Vinka Beraha-Nikićević objavila je presudu kojom je optuženi Milorad Jovanović u ponovljenom postupku oglašen krivim zbog krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. KZ SRJ i ponovno osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 9 godina.

Sud je utvrdio da je optuženi, kao pripadnik rezervnog sastava policije iz mesta Lušci Palanka (opština Sanski Most, BiH), tokom juna i jula meseca 1992. godine prinudno dovodio Bošnjake iz sela u okolini Sanskog Mosta, a zatim ih zatvarao u prostorije Spomen-muzeja „Simo Miljuš” u mestu Lušci Palanka. Zatočene civile je u tom prostoru, ili prilikom odvođenja na ispitivanja u prostorije stanice milicije, zajedno sa drugim pripadnicima policije, udarao nogama, puškom i raznim predmetima, vezivao ih za stolicu ili gredu na plafonu i premlaćivao, primoravao ih da se krste, puze po podu i ljube mu čizme. Od posledica premlaćivanja je preminuo Dedo Dervišević.

Sud je, na osnovu svedočenja oštećenih, utvrdio da je optuženi zatvorene Bošnjake zlostavljao i mučio, dok je iz iskaza svedoka očevica Mesuda Avdića, kao i pripadnika policije Boška Petrovića, utvrdio da je Jovanović odgovoran i za smrt Dede Derviševića.

U ponovljenom postupku sud je imao u vidu primedbe iz odluke Apelacionog suda koje su se odnosile na potrebu neposrednog ispitivanja svedoka koji su iskaze dali pred policijom i Tužilaštvom BiH, a koji nisu ispitani na glavnom pretresu. Naime, prvostepenom sudu je zamereno da nije uložio dovoljno truda da obezbedi njihovo neposredno ispitivanje. I pored svih nastojanja suda, ti svedoci se nisu mogli neposredno ispitati jer su trojica svedoka u međuvremenu preminula, dok sa dva svedoka koji žive u inostranstvu, sud nije mogao da stupi u kontakt. Međutim, po nalaženju suda, u njihove iskaze, iako nisu dati na glavnom pretresu, sud nije imao razloga da sumnja. Ovo iz razloga jer su na glavnom pretresu svedočili i drugi svedoci, koji su detaljno opisali ponašanje optuženog, na način kako su to opisali i ovi svedoci.

Prilikom odmeravanja kazne sud je, kao i do sada, kao olakšavajuće okolnosti cenio porodične prilike optuženog, njegovu neosuđivanost, kao i činjenicu da je u vreme izvršenja krivičnog dela bio veoma mlad. Kao otežavajuće okolnosti sud je cenio težinu nastupelih posledica i iskazanu upornost prilikom izvršenja dela.